

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. N.**, zast. Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou, se sídlem Olomoucká 261/36, Mohelnice, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky - věznice Mírov**, se sídlem P. O. Box 1, Mírov, ve věci nejasného podání, v řízení o kasační stížnosti Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky, se sídlem Olomoucká 261/36, Mohelnice, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 21. 10. 2021, č. j. 60 Na 12/2021 - 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) bylo doručeno podání, ve kterém žalobce uvedl, že žaluje rozhodnutí žalované, a sice nepovolení telefonického kontaktu s předsedkyní spolku Rodiny obětí České justice, paní O. B., která také vyjadřuje zájem o kontakt se žalobcem. Součástí podání učinil žalobce žádost o ustanovení zástupce z důvodu nemajetnosti.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce splňuje předpoklady vyplývající z § 35 odst. 10 s. ř. s. k tomu, aby mu byl pro řízení před ním ustanoven zástupce. Zohlednil žalobcovy majetkové poměry, kterými se detailně zabýval v jiných jím vedených řízeních. Vyšel i z tvrzení žalobce, že je nemajetný. Zároveň shledal, že žalobcovo podání je nejasné a bude nutno doplnit veškeré požadované náležitosti příslušného žalobního typu. Usnesením ze dne 21. 10. 2021, č. j. 60 Na 12/2021 - 5 (dále jen „napadené usnesení“), tudíž ustanovil žalobci zástupkyni Mgr. Janu Zwyrtek Hamplovou, advokátku, se sídlem Olomoucká 261/36, Mohelnice. Důvodem pro ustanovení právě uvedené advokátky podle

krajského soudu byla jednak blízkost jejího sídla k věznici, v níž žalobce vykonává trest odnětí svobody, zároveň také skutečnost, že se ustanovená zástupkyně zaměřuje na správní právo, jak krajský soud ověřil v údajích obsažených v databázi advokátů vedené Českou advokátní komorou.

II.

[3] Proti napadenému usnesení se ustanovená zástupkyně Mgr. Jana Zwyrtek Hamplová (dále jen „stěžovatelka“) brání kasační stížností a navrhuje napadené usnesení zrušit.

[4] Předně namítá, že se ve své právní praxi věnuje výhradně oblasti práv územních samospráv, tedy obcí, měst, krajů a ostatních veřejnoprávních subjektů. Oblast, které by se týkalo právní zastupování fyzické osoby, by tudíž musela stěžovatelka nově nastudovat a poskytnout tak službu bez patřičné praxe. Není tedy schopna poskytnout žalobci službu potřebné kvality.

[5] V doplňujícím vyjádření stěžovatelka nad rámec kasační stížnosti uvádí, že krajský soud může zástupcem žalobce ustanovit advokáta Mgr. Bohdana Haltmara, s nímž předběžně věc konzultovala s cílem napomoci krajskému soudu zajistit zástupce, který by zastoupení žalobce přijal.

III.

[6] Žalobce ke kasační stížnosti jemu ustanovené zástupkyně uvádí, že stěžovatelka má specializaci na správní právo a přestože může být v řízení projednávaná problematika pro stěžovatelku nová a neznámá, nejedná se o důvod pro odmítnutí právní služby podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“). Ustanovení stěžovatelky jako zástupkyně žalobce pro řízení o právních otázkách, které jsou pro ni novými, může pro stěžovatelku naopak znamenat zvýšení její odbornosti a rozšíření jejích právních obzorů. Závěrem žalobce naznačuje, že z kasační stížnosti je zřejmá nervozita a spěch, s jakou ji stěžovatelka vyhotovila. Shrnuje, že stěžovatelkou uváděné důvody nejsou překážkou spolupráce s ním.

IV.

[7] Žalovaná nevyužila práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

V.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Podle § 35 odst. 10 s. ř. s., *navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.*

[11] Nejvyšší správní soud se již v minulosti ve svém rozsudku ze dne 23. 5. 2007, č. j. 3 Ads 46/2006 - 69, zabýval otázkou předpokladů pro shledání důvodnosti kasační

pokračování

stížnosti podané ustanoveným zástupcem účastníka řízení proti usnesení o jeho ustanovení. V uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že „[p]ředpokladem úspěšné kasační stížnosti je prokazatelné pochybení ze strany krajského soudu při posuzování žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení. V daném případě však nelze v tomto směru soudu cokoli vytknout. Soud není povinen preventivně zjišťovat, zda mezi žadatelem a ustanoveným advokátem může být narušen vztah důvěry a ani z ust. § 20 zák. č. 85/1996 Sb. takovouto povinnost soudu nelze dovodit. Skutečnost tvrzená stěžovatelem v kasační stížnosti přitom soudu nebyla a ani nemohla být známa a nelze mu proto klást za vinu, že ji při svém rozhodování nezohlednil. Nedostatek důvěry mezi stěžovatelem a osobou žalobce nepochybně brání řádnému výkonu povinnosti, k níž byl stěžovatel ustanoven, namísto mimořádného opravného prostředku však bylo třeba, aby stěžovatel krajský soud o této skutečnosti zpravil a požádal o zproštění ustanovení tak, jak to předpokládá ust. § 20 odst. 2 zákona o advokacii a jak to ostatně učinil již předchozí zástupce žalobce.“ Přestože důvodem podání kasační stížnosti v tam posuzovaném případě byla nedůvěra mezi ustanoveným zástupcem a osobou žalobce, lze samotné závěry o předpokladech úspěšné kasační stížnosti proti usnesení o ustanovení zástupce žalobci podané ustanoveným zástupcem použít i na nyní projednávanou věc.

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla žádné důvody, které by zakládaly pochybení, jehož se měl krajský soud dopustit při posuzování žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o jeho žalobě (resp. nejasném podání). Jediný namítaný důvod, kterým stěžovatelka argumentuje, je tak nedostatek jejích znalostí v oblasti práva, které se týká věc řešená před krajským soudem. To však, jak již uvedeno, není důvodem pro shledání důvodnosti kasační stížnosti a zrušení napadeného usnesení.

[13] Jinými slovy, neschopnost poskytnout právní služby potřebné kvality z důvodu neznalosti určité právní oblasti, které se ustanovený zástupce pravidelně ve své praxi nevěnuje, není takovým důvodem. Uvedená okolnost ostatně není ani důvodem, pro který by ustanovený zástupce mohl žádat o zproštění zastoupení podle zákona o advokacii (srov. § 20 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii), jak přílehlavě upozornil i žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti.

[14] Má-li přesto stěžovatelka za to, že na její straně existují relevantní důvody, pro které by bylo možno žádat o zproštění jejího ustanovení v řízení před krajským soudem, může tak v dalším řízení učinit. Povinností krajského soudu v tom případě bude posoudit, zda lze takovému návrhu vyhovět či nikoliv. Takové posouzení však není oprávněn činit kasační soud v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky, v níž neuvedla žádné důvody, které by zakládaly pochybení krajského soudu při posuzování žádosti žalobce o ustanovení zástupce.

VI.

[15] S ohledem na závěry výše uvedené neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou. V souladu s § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. ji tudíž zamítl.

[16] Výrok o náhradě nákladů o kasační stížnosti řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelka neměla v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci ani žalovanému žádné náklady

tohoto řízení taktéž prokazatelně nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu